

РЕШЕНИЕ

№ 17254

гр. София, 21.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 25.04.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Вихра Попхристова, като разгледа дело номер **1527** по описа за **2025** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура” срещу Решение 27.12.2024г. постановено по НАХД № 4709/2023г. по описа на Софийски районен съд (СРС), с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 005430/29.11.2022 г., издадено от началник отдел "Контрол и правоприлагане" в Национално ТОЛ управление (НТУ) към Агенция "Пътна инфраструктура" (АПИ), [населено място].

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на постановеният съдебен акт, поради нарушение на материалния закон. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което да бъде потвърдено наказателното постановление. В съдебно заседание касаторът чрез процесуален представител поддържа жалбата по подробно изложени съображения.

Ответникът – С. С. Д., чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XVIII касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок и от надлежна страна, поради което е допустима за разглеждане. Разгледана по същество е неоснователна.

С обжалваното решение СРС е отменил Наказателно постановление (НП) № 005430/29.11.2022 г., издадено от началник отдел "Контрол и правоприлагане" в Национално ТОЛ управление (НТУ) към Агенция "Пътна инфраструктура" (АПИ), [населено място], с което на С. С. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1800 лева за нарушение на чл. 179, ал. 3а, вр. чл. 139, ал. 7 от Закон за движението по пътищата /ЗДвП/.

Решението е правилно по следните съображения:

С Решение на съда от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. СЕС е приел, че чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО относно таксуването на превозни средства за използване на пътни инфраструктури, трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможност за освобождаване от административнонаказателната отговорност чрез заплащане на "компенсаторна такса" с фиксиран размер.

От посоченото следва, че санкционната разпоредба на чл. 179, ал. 3а от ЗДвП, предвиждаща административно наказание "глоба" в абсолютен размер от 1800 лева, противоречи на съдържащото се в чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно таксуването на превозни средства за използване на пътни инфраструктури изискване за съразмерност на предвидените наказания, доколкото от страна на законодателя не е оставена възможност наказанието да бъде индивидуализирано, в частност като се отчитат характерът и тежестта на нарушението и всички други обстоятелства, които имат отношение към обществената опасност на деянието - напр. категорията на управляваното ППС, изминатото разстояние, за което не е заплатена тол такса и други подобни. Не е възможно тази разпоредба да бъде тълкувана по начин, който да гарантира съответствие с принципа за съразмерност на наказанията, установен в чл. 9а от Директивата, доколкото както вече се посочи наказанието е определено в абсолютен размер и съдът няма правомощие да определя наказание извън предвидения в закона размер. При тези обстоятелства съдът приема, че единственият възможен изход е санкционната норма да остане без приложение, което следва да има за последица отмяна на електронния фиш.

С Решение на СЕС от 9 март 1978 г. по дело *Simmenthal* се налага разбирането, че е налице задължение на националния съд да не приложи националните разпоредби, които създават пречки за пълната ефикасност на общностните норми. Както се сочи в това решение, в качеството си на общностен съд на общото право националният съд има задължението да приложи общностното право в неговата цялост и да защити правата, които то предоставя на частноправните субекти, като остави без приложение всяка разпоредба на вътрешното право, която е в противоречие с общностното право.

При съобразяване със задължителното тълкуване на съюзното законодателство, дадено с Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. на СЕС, се налага изводът, че оспореният пред СРС електронен фиш е издаден в противоречие с принципа за съразмерност на наказанията, въведен с чл. 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17.06.1999 г. Европейския парламент и на Съвета относно таксуването на превозни средства за използване на пътни инфраструктури, поради обстоятелството, че наложеното наказание е предварително определено в абсолютен размер без да е оставена възможност за неговата индивидуализация.

Отделно, правилен е изводът относно приложение на чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС)

2020/204 и че в случая едва след уведомяване от страна на доставчика на електронна услуга за събиране на пътни такси на собственика и ползвател на ППС относно отстраняване на техническата нередовност в бордовото устройство и при проявено бездействие от ползвателя на услугата, е следвало да се пристъпи към ангажиране на АНО на водача на процесното ППС, като последвалата нормативна уредба в сила от 01.01.2024 г. в чл.10б, ал.7-9 от ЗП съобразява това изискване. В случая не се установява, нито се твърди това уведомяване да е било предприето и да е предложена възможност за отстраняване на нередовността, преди да се образува административнонаказателно производство.

По тези съображения следва да се приеме, че решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила, без да бъдат коментирани другите наведени в касационната жалба доводи.

При този изход на правния спор, претенцията на ответника за присъждане на сторените в производството разноси в размер на 480 лева се явява основателна, като същите следва да бъдат възложени в тежест на касатора.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, XVIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ Решение 27.12.2024г. постановено по НАХД № 4709/2023г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ) да заплати на С. С. Д. сумата в размер на 480 лева, представляваща разноси по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: